

..

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.079/2020/7.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság dr. Erdei Mária ügyvéd (cím4.) által képviselt Felperes1 (cím2.) felperesnek Homonnai Ügyvédi Iroda (cím5 ügyintéző: dr. Homonnai Bendegúz ügyvéd) által képviselt Alperes1 (Cím1) II. rendű alperes ellen felmentési időre járó távolléti díj és végkielégítés megfizetése iránt indított perében a Városlébányai Törvényszék 2020. október 21. napján kelt 51.M.70.270/2020/4. számú ítéletével szemben az alperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 122.300 (százhuszonkétezer-háromszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A feljegyzett 308.200 (háromszáznyolcezer-kétszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak. A felperes az Gimnázium1 közoktatási intézménnyel (a továbbiakban: Intézmény) 2008. szeptember 1-től 2018. augusztus 31. napjáig állt határozatlan idejű munkaviszonyban, előtte 1992. augusztus 16-tól közalkalmazotti jogviszonyban középiskolai tanári munkakörben, melyre tekintettel munkaviszonyát a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 25/A-B. §-airs figyelemmel szüntették meg. Az Intézmény mint munkáltató 2008. szeptember 1-ig a felperesre irányadó felmondási idő mértékét 16 év 3 hónap 60 nap, a végkielégítés mértékét 16 év 5 hónap elismert szolgálati idő alapján állapította meg.

[2] Az Oktatási és Kulturális Minisztérium, Önkormányzat1-nek tulajdonában lévő Zrt.1 (a továbbiakban: zrt-1), valamint az Intézmény 2008. június 24-én megállapodást kötöttek, melynek 4.1. pont s) alpontja rögzítette, hogy a fenntartó (zrt-1) kötelezettséget vállal arra, hogy az Intézmény gazdaságilag önálló intézményként működik. A 2017. május 9-én kelt Alapító Okirat i) pontja szerint a gazdálkodással kapcsolatos jogokat az Intézmény mint

önálló jogi személy és önállóan gazdálkodó intézmény, míg a fenntartói jogokat 2008. július 24-től 2018. augusztus 31-ig a zrt-1 gyakorolta.

[3] A 40/2017. (XI. 16.) fenntartói határozatában a zrt-1 bejelentette a tulajdonosnak, hogy a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 21. § (8) bekezdés e) pontja alapján fenntartói jogát a 2018/2019. tanévtől átadja a II. rendű alperesnek.

[4] Az Emberi Erőforrások Minisztériuma Intézményirányítási Főosztály tájékoztatta a zrt-1-t, hogy a magán és az állami fenntartó közötti fenntartói jog átadása miatt megszűnő munkaviszonyok jogkövetkezményeinek költségvetési fedezete a foglalkoztatottak nyilatkozata hiányában még nem állapítható meg.

[5] Önkormányzat1-nek Képviselő-testülete 406/2017. (XI. 29.) határozatával felkérte a zrt-1 vezérigazgatóját a fenntartói jog átadásával kapcsolatos intézkedések megtételére. A fenntartói jog átvételét az oktatásért felelős miniszter engedélyezte. A zrt-1 több alkalommal felhívta az Intézményt, hogy a jogviszony megszűnés jogkövetkezményei fedezetére a normatív és a vis maior költségvetési támogatásból fedezetet képezzen.

[6] A Megyei Megyei Kormányhivatal Városi Járási Hivatala 2018. szeptember 1-től határozattal az Intézmény működési engedélyét visszavonta és a nyilvántartásból törölte. A II. rendű alperes tájékoztatta a felperest a fenntartói jog átszállásáról, időpontjáról, a jogviszonyváltásról, valamint a nyilatkozattételi lehetőségről a továbbfoglalkoztatás körében. A felperes a továbbfoglalkoztatásához nem járult hozzá, e nyilatkozatát a II. rendű alperessel közölte.

[7] A zrt-1, az Intézmény, a II. rendű alperes és Önkormányzat1 között 2018. augusztus 30-án létrejött Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) 1.2. pontja rögzítette, hogy az Intézmény 2018. augusztus 31-én jogutóddal szűnik meg. Az 1.3. pont alapján a jogok és kötelezettségek tekintetében a jogutód költségvetési szerv a 134/2016. (VI. 10.) Korm. rendelet 1. §-ában és 1. mellékletében foglaltak szerint a II. rendű alperes.

[8] A Megállapodás 1.4. pontja kimondta, hogy az Intézmény köznevelési feladatai ellátására a II. rendű alperes költségvetési szervén belül hozza létre a köznevelési intézmény jogi személyt.

[9] A Megállapodás 3.4. pont e) alpontja rendelkezett arról, hogy az Nkt. 85/A. §-ában foglaltakra figyelemmel nem alakul át a munkaviszony közalkalmazotti jogviszonnyá, ha a munkavállaló a továbbfoglalkoztatásához nem járul hozzá.

[10] A Megállapodás 3.6. pontja értelmében az Intézmény az alkalmazottak vonatkozásában 2018. augusztus 31-ig járó bért és egyéb juttatást számfejti és kifizeti.

[11] A Megállapodás 5.1.3. pontja szerint a zrt-1 a 2018. augusztus 31-i pénzügyi állapotáról kimutatást készít, és átadja a II. rendű alperesnek, továbbá tudomásul veszi, hogy a 2018. augusztus 31-ig fenntartói kötelezettségekből keletkezett tartozásállomány terheli.

[12] 2018. szeptember 1-től a KIR/5778-1/2018. ügyiratszámú határozat szerint a korábbi Intézmény nevével azonos névvel vette nyilvántartásba az Gimnázium1 közoktatási intézményt az Oktatási Hivatal, amely jogi személy, azonban önálló költségvetéssel nem rendelkezett, gazdálkodásával kapcsolatos jogait és a fenntartásból eredő jogait a II. rendű alperes gyakorolta.

[13] A felperes munkaviszonya a törvény erejénél fogva 2018. augusztus 31-én megszűnt. Az Intézmény ezen a napon erről a felperest tájékoztatta „Munkáltatói felmondás intézkedés” elnevezéssel. Az intézkedés tartalmazta, hogy a felmondási idő 2018. augusztus 31-től 2018. augusztus 31-ig tart, amely napon a felperest a munkavégzés alól mentesítette és megállapította, hogy erre a napra távolléti díj jár részére, továbbá 8 havi végkielégítés illeti meg, ezt azonban a felperes részére nem fizették meg.

[14] A felperes elismert szolgálati ideje a felmondási idő mértéke tekintetében 25 év 5 hónap 60 nap, a végkielégítés mértéke tekintetében 26 év, távolléti díja 334.950 forint volt.

[15] 2018. szeptember 3-án az újonnan létrejött közoktatási intézmény igazgatója a Zrt.1-t arról tájékoztatta, hogy 2018. augusztus 31-én 9 fő jogviszonyának megszűnése miatti felmentési időre járó távolléti díj és végkielégítés kifizetése anyagi erőforrások hiánya okán nem történt meg. A zrt-1 2018. szeptember 5-én felhívta az igazgatót a kötelezettségek teljesítésére arra figyelemmel, hogy az Intézmény önálló gazdálkodással rendelkezett, tartalékképzésre több alkalommal felhívta, a bankszámlán 2018. augusztus 31-én rendelkezésre álló pénzeszköz fedezetet biztosított volna, és az év közben teljesített kiadások utólagos elszámolása révén újabb támogatások érkeztek a bankszámlára.

[16] Az elsőfokú bíróság az Intézménnyel mint I. rendű alperessel szemben az eljárást megszüntette a felperes elállására tekintettel.

[17] A felperes keresetében 1.172.325 forint (4 havi) felmentési időre járó távolléti díj és 2.679.600 forint (8 havi) végkielégítés, valamint mindkét összeg után 2018. szeptember 8-tól járó késedelmi kamat megfizetését kérte.

[18] Hivatkozott a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 63. § (1) bekezdés d) pontjára, (2) és (3) bekezdéseire, a 77. § (1) bekezdésére, a 80. § (2) bekezdésére, a Kjt. 33. § (2) bekezdés e) pontjára, (3) bekezdésére, a 37. § (6) bekezdés g) pontjára, az Nkt. 85/A. § (1), (2) és (3) bekezdéseire, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdésére, valamint a 83. § (1) bekezdésére.

[19] Álláspontja szerint a munkaviszony megszüntetése tárgyában kiadott munkáltatói intézkedés jogellenes, mert az a jogviszonyváltás következtében szűnt meg, továbbfoglalkoztatásához nem járult hozzá, így a jogszabályok alapján megilleti a munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díj és a végkielégítés. A II. r. alperes rendelkezik kizárólag jogképességgel a bér gazdálkodást illetően, ezért az Intézményt terhelő

kötelezettségeikért ő felel. A Megállapodás 5.1.3. pontjában rögzített Zrt.1-t terhelő felelősség kizárólag a két fenntartó között értelmezhető.

[20] A II. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, azt jogalapjában vitatta. A felmentési időre járó távolléti díjra való jogosultság jogalapját is vitatta, míg annak és a végkielégítésnek az összecszerúságát nem vitatta.

[21] Hivatkozott arra, hogy nem jogutódja sem az Intézménynek, sem az Intézmény volt fenntartójának az Nkt. 85/A. §-a alapján. A Megállapodás 5.1.3. pontja értelmében kizárólag a köznevelési feladatellátás tekintetében jogutódja a zrt-1 által alapított Intézménynek, de jogi szempontból nem általános jogutód. Álláspontja szerint a felperesnek a megszűnt jogviszonyával összefüggésben felmerülő igényét az Intézménnyel, mint korábbi munkáltatóval szemben, valamint az Intézmény alapítójával, azaz a korábbi fenntartóval szemben kellett volna érvényesíteni. Vitatta, hogy a felperest felmentés időre járó távolléti díj illette volna meg, mert a felperes jogviszonya nem felmondással került megszüntetésre. Csatolta az Emberi Erőforrások Minisztériuma ez irányú tájékoztatását.

[22] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a II. r. alperest a felperes javára 2.679.600 forint végkielégítés és 1.172.325 forint felmentési időre járó távolléti díj, valamint ezen összegek után 2018. szeptember 8-tól számított késedelmi kamat megfizetésére.

[23] Kifejtette, hogy az Nkt. 85/A. § (1) bekezdése, (2) bekezdés e) pontja, (3) bekezdés a) pontja, az Mt. 63. § (1) bekezdése d) pontja, (3) bekezdése, a 77. § (1) bekezdése, a Kjt. 25/B. § (5) bekezdése, a 33. § (2) bekezdés e) pontja, (3) bekezdése és a 37. § (6) bekezdés g) pontja értelmében a felperes jogviszonya a törvény erejénél fogva szűnt meg, mert fenntartóváltás miatt a továbbfoglalkoztatását a felperes nem kérte.

[24] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a perbeli esetben nem az Mt. 36. §-ában foglalt jogutódlásról, hanem speciális jogutódlásról van szó, amely az Nkt. előírásain alapul. A jogszabály és a megállapodás rendelkezéseit együttesen kell értelmezni. Az Nkt. 61. § (6) bekezdése szerinti kötelezettségek terhelték a II. r. alperest, mint a köznevelési feladatokat átvevő közoktatási intézmény munkáltatói és gazdálkodási jogkörével bíró jogi személyt. Ezen a jogon a költségvetésből részesülő jogi személy lesz köteles a közoktatási feladatokat ellátó munkáltató megszűnése esetén a nem teljesített tartozásokért is helytállni.

[25] A felperes a jogviszonyváltásra tekintettel munkaviszonyát nem kívánta fenntartani, ezért az Mt. 63. § (2) bekezdése és a 77. § (1) bekezdés c) pontja alapján végkielégítésre és felmentési időre járó távolléti díjra volt jogosult, melynek mértékét a II. r. alperes nem vitatta.

[26] A II. r. alperes a törvényes határidőn belül az ítélettel szemben fellebbezéssel élt, kérte a Pp. 369. § (3) bekezdése a), c) és d) pontjai alapján az ítélet felülbírálatát. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hiányosan és részben tévesen állapította meg a tényállást, abból téves jogi következtetésre jutott, egyes vonatkozó jogszabályokat tévesen alkalmazott, értelmezett, ezért az iratokat, bizonyítékokat is tévesen értelmezte, mindezek alapján az elsőfokú ítélet jogszabálysértő és megalapozatlan.

[27] Kiemelte, hogy 2018. augusztus 31-ig az Intézmény Város1 város fenntartása alá tartozott, annak 100 %-os tulajdonában álló zrt-1 alapította és tartotta fenn önállóan gazdálkodó és önálló jogi személyiségű intézményként. Az Intézmény önálló adószámmal és bankszámlaszámmal is rendelkezett. A zrt-1 2018. augusztus 31-ig látta el az Intézményen keresztül a köznevelési feladatokat, majd Önkormányzat1 úgy döntött, hogy a 2018/2019. tanévtől kezdődően e köznevelési feladatokat átadja a feladatellátásra kötelezett államnak, illetve a II. rendű alperesnek. 2018. szeptember 1-től a köznevelési feladatokat a II. rendű alperes látja el, a korábbi Gimnázium1 névvel azonos néven létrehozott köznevelési intézményként működő szervezeti egység útján, amely a II. rendű alperes fenntartása alá tartozik. Saját adószámmal, bankszámlaszámmal, költségvetéssel az egység nem rendelkezik, önálló költségvetése nincs. Helyette ő rendelkezik önállóan gazdálkodó költségvetési szervként adószámmal, bankszámlaszámmal, költségvetéssel.

[28] A II. rendű alperes fellebbezésében vitatta, hogy köteles lenne helytállni az intézmény tartozásaiért. Hivatkozott arra, hogy a felperesen van a bizonyítási érdek abban a tekintetben, hogy a II. rendű alperest az Intézmény tartozásaiért helytállási felelősség terheli. Az elsőfokú bíróság az Nkt. 61. § (6) bekezdését, a 85/A. § (1) bekezdését, (2) bekezdés e) pontját, (3) bekezdés a) pontját, (6) bekezdését, az Mt. 63. § (1) bekezdését, (2) bekezdését, (3) bekezdését helytelenül értelmezte. Előadta, hogy Önkormányzat1, a zrt-1, az Intézmény és közte született Megállapodás a köznevelési feladatok átvételéről szól. A felek ebben a jogszabályoknak megfelelően tisztázták az átadás részleteit, így az elsőfokú bíróság a Megállapodás 1.3. pontját és 5.1.3. pontját is tévesen értelmezte. Kiemelte, hogy a Megállapodás a fenntartói jog átszállásáról, annak átadás-átvételéről szól, amely egy speciális eset, erről az Nkt. 85/A. §-a rendelkezik. Kizárólag a köznevelési feladatok ellátása tekintetében jogutódja a zrt-1 által alapított Intézménynek, munkajogi szempontból nem, továbbá az Intézmény jogai és kötelezettségei tekintetében nem általános jogutód sem az Nkt. 85/A. §-a, sem a Megállapodás alapján. Ezen túlmenően a felperessel jogi kapcsolatban nem állt, így fel sem merülhet sem az általános jogutódlás, sem a munkajogi jogutódlás. Köztük sem munkajogi kapcsolat, sem jogviszony nem jött létre. A felperes jogviszonya a fenntartói jog átszállásának időpontjában nem alakult át közalkalmazotti jogviszonnyá, hanem megszűnt az Mt. 63. § (3) bekezdése értelmében. Mindezek alapján ehhez sem az Nkt., sem az Mt., sem más jogszabály nem kapcsol olyan jogkövetkezményt, amely szerint helytállási felelősség terhelne. Az Nkt. 61. § (6) bekezdésével kapcsolatban irreleváns, hogy az új fenntartó, azaz ő rendelkezik-e munkáltatói vagy gazdálkodási jogkörrel a helytállási felelősség jogi megítélésékor.

[29] Az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontja, (2) és (3) bekezdései alapján az elsőfokú ítélet rendelkezései jogszabálysértőek a felmentési időre járó távolléti díj vonatkozásában is. Jelen esetben nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami alapján a felperest ilyen juttatás megilletné. Mindezek alapján kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes valamennyi keresetének elutasítását és a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére kötelezését a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján azzal, hogy jogi képviselője ÁFA fizetésére kötelezetti körbe tartozik.

[30] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján és kötelezni kérte a II. rendű alperest másodfokú perköltsége megfizetésére az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján azzal, hogy jogi képviselője ÁFA fizetésére kötelezetti körbe tartozik. Álláspontja szerint az elsőfokú

bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont következtetései, jogi álláspontja is megalapozott.

[31] Hivatkozott arra, hogy a 2018. augusztus 30-án a zrt-1, az Intézmény, a II. rendű alperes és Önkormányzat1 között létrejött Megállapodásról csak a peres eljárás során szerzett tudomást.

[32] A II. rendű alperes az Nkt. 85/A. §-ában és az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontjában, (2) és (3) bekezdéseiben foglalt rendelkezések megsértésére hivatkozik, azonban nem állapítható meg, hogy az elsőfokú ítélet milyen konkrét jogszabályt sért a megjelölt jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben.

[33] A Megállapodás 1.2. és 1.3. pontjai vonatkozásában kiemelte, hogy az Intézmény 2018. augusztus 31. napján jogutóddal szűnik meg, továbbá az Intézmény jogai és kötelezettségei tekintetében a jogutód költségvetési szerv a 134/2016. (VI. 10.) Korm. rendelet 1. §-ában és a 1. mellékletében foglaltak szerint a II. rendű alperes.

[34] A Megállapodás 1.4. pontjában írtak kizárólag úgy értelmezhetők, hogy az Intézmény valamennyi joga és kötelezettsége tekintetében a II. rendű alperes köteles helytállni.

[35] Az Nkt. 21. § (1) bekezdése értelmében az újonnan létrehozott intézmény 2018. szeptember 1-től nem rendelkezik a fenntartótól elkülönült önálló költségvetéssel, ezért a bérigazgatást érintő kérdésekben a jogképességre is figyelemmel, az Intézményt terhelő kötelezettségek teljesítéséért is a II. rendű alperes tartozik felelősséggel.

[36] A korábbi Intézmény munkáltatónak minősült az Alapító Okirat, illetőleg az Nkt. 21. § (1) bekezdése alapján. Önálló jogi személyként önállóan gazdálkodott, adószáma és Intézeti számlája is volt. Ezt a fenntartó jogutóddal megszüntette és fenntartóváltás következtében a fenntartó köznevelési jogai és kötelezettségei 2018. augusztus 31-gyel megszűntek. 2018. szeptember 1-től a II. rendű alperes rendelkezik a köznevelési intézmény gazdálkodási és munkáltatói jogkörével, ezért ő perelhető.

[37] A felmentési időre járó távolléti díj vonatkozásában a II. rendű alperes az Mt. vonatkozó rendelkezését megjelölte, de nem indokolja meg, hogy az elsőfokú ítélet miért jogszabálysértő ezen okból. Az Nkt. 85/A. § (3) bekezdése, az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontja, (2) és (3) bekezdései értelmében jogosult a felmentési időre járó távolléti díj megfizetésére.

[38] A II. rendű alperes fellebbezése **megalapozatlan.**

[39] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértés, valamint az anyagi pervezetés nem megfelelésége nem merült fel az elsőfokú eljárás vonatkozásában. A másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre és ellenkérelemre tekintettel, azok korlátai között gyakorolta a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjai szerint.

[40] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen értékelte, jogi érvelése, az anyagi jogszabályok alkalmazása a szabályoknak megfelelő volt.

[41] Az irányadó tényállás szerint a felperes munkaviszonya a munkáltató jogállásának (nem állami fenntartásúból állami fenntartásúvá) változása folytán az Mt. 63. § (3) bekezdése alapján megszűnt az Intézménnyel. A peradatok alapján ezen köznevelési intézményt Önkormányzat1 100 %-os tulajdonában lévő zrt-1 alapította és tartotta fenn. A fenntartó dönthetett a fenntartói jogának megtartásáról az Nkt. 83. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint, vagyis az Nkt-ben foglalt keretek között. A 40/2017. (XI.16.) fenntartói határozatban a zrt-1 bejelentette a tulajdonos Önkormányzat1 felé, hogy az Nkt. 21. § (8) bekezdés e) pontja alapján a fenntartói jogát a 2018/2019. tanévben átadja a II. rendű alperesnek. A fenntartói jog átvételét az oktatásért felelős miniszter engedélyezte. Mindezek alapján az Nkt. 21. § (8) bekezdés e) pontja és a 85/A. §-a szerint megvalósult a fenntartóváltás, amely a felperes vonatkozásában csak az Nkt. 85/A. §-ban foglalt rendelkezések alkalmazását alapozta meg. A felperes jogviszonya – kérelme miatt – az Nkt. 85/A. § (2) bekezdés e) pontja alapján szűnt meg. Az ebből keletkezett, perben érvényesített munkajogi igénye (munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díj, végkielégítés) érvényesítésére nem a munkajogi jogutódlás szabályai irányadóak, ezért a II. rendű alperes fellebbezésében az Nkt. 85/A. §-ának az Mt. szabályok alkalmazhatóságával összefüggésben kifejtett érvelésének jelen jogvita szempontjából nincs jelentősége.

[42] Nincs jelentősége annak sem, hogy nem jött létre munkajogi jogviszony a felperes és az új közoktatási intézmény, vagy az azt fenntartó II. rendű alperes, illetve a Zrt.1 között, mivel keresetét nem a folyamatosan fennálló jogviszonyra alapította. A jogvitában tehát arról kellett dönten, hogy a felperes perbe vitt igényét kivel szemben érvényesítheti.

[43] Az Nkt. 85/A. §-át beiktató 2016. évi LXXX. törvény 41. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényben (a továbbiakban: Áht.) az állami feladatot ellátó gazdasági társaságnál foglalkoztatottak munkaviszonyára – az állami feladat központi költségvetési szerv által történő átvétele miatt – közalkalmazotti jogviszonnyá történő átalakulására vonatkozó szabályban alkalmazott megoldás alapulvételével határozták meg a köznevelési intézmények fenntartóváltása esetén a munkajogi jogkövetkezményeket, illetve a jogviszony átalakulásának eljárási szabályait. Az Áht. 11/A. § (1) bekezdésében foglalt – többek között – a helyi önkormányzat 100 %-os tulajdonában lévő gazdasági társaság, vagy ezen gazdasági társaság 100 %-os tulajdonában lévő gazdasági társaság által ellátott állami vagy önkormányzati feladat költségvetési szerv által történő átvételkor, az Áht. 11/C. § (1) bekezdése szerint a feladatátvétel időpontjában a társaság valamennyi jogának és kötelezettségének jogutódja az átvevő költségvetési szerv.

[44] A perbeli esetben köznevelési feladat költségvetési szervnek történő átadása történt a fenntartóváltással. A 100 %-os önkormányzati tulajdonban álló zrt-1 által fenntartott Nkt. 21. §-a szerinti jogi személyiséggel rendelkező Intézmény feladatait a II. rendű alperes (költségvetési szerv) akként vette át, hogy a köznevelési szakmai feladatokat a gazdálkodási jogkörrel nem rendelkező, bár jogi személyiségű intézményegysége (új köznevelési intézmény) látja el, míg gazdálkodási jogköre a köznevelési feladatokhoz kapcsolódó bér gazdálkodást illetően is a II. rendű alperesnek van. A II. rendű alperes, mint tankerületi

központ fenntartásába kerülő köznevelési intézmény kizárólag az Oktatási Hivatal által nyilvántartásba vett sajátos jogi személy, mely a tankerületi központ költségvetési szervén belül önálló költségvetéssel és gazdálkodási jogkörrel, vagyoni jogosultságokkal, költségvetési jogalanyisággal, teljes munkáltatói jogkörrel, nem rendelkezik, azonban szakmai, munkaszervezeti működtetést, önálló szakmai hatáskörgyakorlást folytat az Nkt. 21. § (1) bekezdése, a 24. § (1) bekezdése, a 61. § (6) bekezdése, valamint a 134/2016. (VI. 10.) Korm. rendelet 1. §, 2. § (1) bekezdés a) pont és 9. § alapján.

[45] Az állami/önkormányzati feladatellátásból eredő vagyoni követelésekért helytállási felelősséggel tartozó költségvetési szervnek a köznevelési feladatot gazdálkodási jogkörrel átvévő II. rendű alperes minősül a fenti jogszabályi rendelkezések alapján. A felperes az Intézménynél fennállt munkaviszonya megszűnéséből eredő végkielégítést és munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díjat, mint a feladatot átvévő költségvetési szervtől, a II. rendű alperestől kérheti.

[46] A perbeli esetben fenntartóváltás történt, amely érintette a felperes munkaviszonyát, de a köznevelési intézmény nem szűnt meg. Nem állami fenntartásúból, állami fenntartásúvá vált, ezért más nyilvántartási rendszerbe került az Nkt. 21. § (2) bekezdés szerint, az OM száma azonban nem változott, a 229/2012. (VII. 28.) Korm. rendelet 12. § (1) bekezdése alapján, csak működtetési feltételei változtak. Az Nkt. 85/A. §-ában meghatározott tényállás jellemzője ugyanis az, hogy a fenntartóváltással a fenntartott köznevelési intézmény nem szűnik meg, ezért általános jogutódlás sem következhet be. A felperesi igényére vonatkozó helytállás is a fenti jogszabályi rendelkezésen alapulhat. Emiatt a jelen munkajogi jogvita peres felek közötti eldöntésére a Megállapodás nem volt alkalmazható (Mfv.X.10.188/2020/6. és Mfv.X.10.187/2020/8.).

[47] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes jogviszonya az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontjára és (3) bekezdésére figyelemmel megszűnt, mert továbbfoglalkoztatásához nem járult hozzá.

[48] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy felperes munkaviszonyának megszűnésére tekintettel az őt megillető járandóságok vonatkozásában a II. rendű alperest terheli a fizetési kötelezettség a fentiek alapján.

[49] A II. rendű alperes fellebbezésében sérelmezte a felperes részére munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díj megítélését arra hivatkozással, hogy a marasztalásnak jogszabályi alapja nincs. Ezzel kapcsolatban helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az Mt. 63. § (1) bekezdés d) pontja, (3) bekezdése alapján a felperest megilleti a munkavégzés alóli felmentési időre járó távolléti díj, illetve emellett a végkielégítés, melynek összecszerúségét a II. rendű alperes nem vitatta.

[50] A másodfokú bíróság a II. rendű alperes fellebbezését a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el, és a megalapozatlan fellebbezésre tekintettel a Pp. 383. § (1) bekezdésének és a (2) bekezdés első fordulatának megfelelően az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdésében rögzítettek szerint helyes indokai alapján helybenhagyta.

[51] Az eredménytelenül fellebbező II. rendű alperes a Pp. 383. § (5) bekezdése, a 81. § (5) bekezdése, a 82. § (1) és (3) bekezdései, a 83. § (1) bekezdése, az IM rendelet 2. §-a és a 4/A. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének viselésére, amely az ÁFÁ-t is tartalmazza. A Pp. 383. § (6) bekezdése, a 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése értelmében rendelkezett a másodfokú bíróság az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdés második fordulata és a 46. § (1) bekezdése alapján megállapított összegű feljegyzett fellebbezési illetéknek az állam általi viseléséről, figyelemmel arra, hogy a pervesztes II. rendű alperes az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdése alapján teljes személyes illetékmentességben részesült.

[52] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak alapján nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2021. április 27.

Dr. Bartus Erika sk.
or sk.
a tanács elnöke

Dr. Bors Szilvia sk.
előadó bíró

Dr. Mózsa Gáb
bíró